

A kapitalizmus mocskának görbe tükörképe:

G.É.M.

gonosz énem manifesztációja

Ajánlom a májsztrónak, Cziczó Attilának

Miklós Máté 2014

SZITUÁCIÓ

Meghatározatlan idősíkon Méregváros lakói mit sem sejtve élik életüket a demokrácia és szabadság illúziójában, mely a hírhedt diktátor, Gém gonosz varázslata. Egy ifjú költő van csak, ki átlát az álnok játékán, s próbálja a buta nép szemét felnyitni lázadó rímeivel. Gém vezér nem hagyhatja romba dönteni nehezen felépített álmvilágát, így egy fejedelmesség tehetségéhez fordul, hogy kiiktassa a rebellis rímfaragót...

SZEREPLŐK

GÉM

Gőgös, hiú, rendszerető diktátor. Szigorú anya és feleség. Szereti ha minden úgy alakul, ahogyan ő azt elképzei, különben hirtelen haragra gerjed. Féltékenységből tönkretette férje kolléganőjének, Mindenttudósnak az elméjét, majd ezután a férjéét is, aki a biokibernetikai gyár vezetője volt. A vele ellenszegülő fiát is megpróbálta befolyásolhatóbbá tenni. Számára mindennél előbbre való a rend és a fegyelem.

KÖLTŐ

Gém bérenc művésze, akibe szorult némi tehetség, de munkája révén nem bontakoztathatja ki. Feladata olyan bugyuta versek írása, ami a bódult népet megtartja állapotában, s mindemellett versei receptül is szolgálnak Mindenttudós számára, aki csak ezen versekből ért szót. Költő érzi, hogy nem helyénvaló az, amit csinál, ezért érzelmek sokasága kavardik benne. Gém már egész korán felfedezte az ifjú költőt és azóta maga mellett tartja és mérgezi elméjét. Költő érdeme, hogy kora ellenére magas rezisztenciával rendelkezik.

SZABOLCS

Gém fia, aki korán megkérdőjelezte anyját, ellenezte politikai törekvéseit és forradalmat szervezett, mely elbukott. A csatában elvesztette bal karját, amit apja pótolta egy robotszervvel. Apja révén konyít a biokibernetikai eszközök bütyköléséhez, de igazi ügyessége a harcban mutatkozik meg. A lázadás után többedmagával a Blokkba menekülnek, amely Méregváros utolsó szabad kerülete. Fejedelmességeként keresi a pénzét és eltávolodott az üggyől, maiért harcolt. Beletörődéssel éli szegényes életét.

ÓLANYPLAT

Gém férje, Szabolcs apja. A biokibernetikai gyár vezetője, ahol munkatársaival azon kísérletezik, miként párosítható a robotok mechanikája élő szervezettel. Ezen kívül kolléganőjével, Mindenttudóssal a tudatot vizsgálják, fontos kutatási területük, hogy létrehozható-e a mesterséges intelligencia erős változata. Miután fiának segít, Gém manipulálja férjét, majd ellene fordítja találmányait, módosítja tudatát és így teszi Ólanyplattá, vagyis talpnyalóvá. Ezután Gém jobbkeze lesz, a végrehajtója.

MINDENTTUDÓS

Minden tudományhoz értő tudós, kinek legfőbb kutatási területe az agy. Miután Gém maga mellé állította főnökét, kísérleteket folytat rajta Ólanyplat kezeskedésével. Tudatát olyan szinten tönkreteszi, hogy visszafordíthatatlanul egy másik univerzumban reked.

PULTOSLÁNY

Nevét nem tudjuk. Egy Blokk béli korcsma tulajdonosa, aki elmondhatatlanul szerelmes Szabolcsba. Ő ad otthont a fejevadásznak, aki munka híján pénz nélkül éli nyomorúságos életét.

KURWA

Nevét nem tudjuk. Egy Blokk béli bordélyház, a Vörös Majom táncoslánya. Sokszor Méregváros lakóit csapolja mind pénzileg, mind egyéb formában. Egy szükségszerű létforma az életben maradáshoz.

VADÁSZROBOT

Azon ritka harci robotok egyike, amely kifejezetten a rajtaütés szerű támadásokra van kifejlesztve. Gém robotseregében alig egy tucat van belőlük.

TÜKÖR

Ólanyplat lelki tükre, tudatának azon része, mely olyannyira mélyen lappang, hogy Gémnek még nem sikerült hozzáférkőznie. Tükör az a biztonsági mentés, amely a későbbiben a reményt jelentheti.

ÖREGKÖLTŐ

A színen feltűnik az Öregköltő, aki keretbe foglalva az egész történetet elmeséli.

HELYSZÍN

Gém rezidenciája – Méregváros

Labor – Méregváros

Korcsma – Blokk

Vörös Majom – Blokk

Méregváros utcái

SZÍNPADKÉP

A színpad közepén elterül egy kanapé, mögötte körülbelül fél méterre egy asztal. Az asztal alatt kellékek, amik nem látszanak, rajta pedig dobozok helyezkednek el három oszlopban kettesével. Ezek mindegyik oldalán különböző szimbólumok és feliratok szerepelnek, amik az előadás alatt folyamatosan forognak és biztosítják a különböző hátteret a különböző helyszínekhez. Minden egyéb díszlet ízlés kérdése.

Nyitó jelenet

A szereplők a nézők soraiban ülnek fekete egyenruhában. Öregköltő bejön a színpadra és valamilyen nyitó zene kíséretében elmondja a felvezető szöveget. Viselkedése már eléggé robotos, hiszen teste tele van biokibernetikai pótlásokkal.

ÖREGKÖLTŐ:

Meghatározatlan térben és időben, egy alternatív univerzum kis városállamában, mely a Méregváros névre hallgat, a hírhedt politikus, Gém aljas ármánykodásaival átvette a város irányítását. Bár nagy nehezen, de leszerelte a maroknyi lázadó ellenállását, amit fia, Szabolcs vezetett. A forradalom túlélői Méregváros alvilágában leltek menedéket, ahol kialakították önállóan és függetlennek hitt gazdaságukat. A véres polgárháború után Gém a tudatmódosító termékek gyártásával és árusításával bebiztosította hatalmát. Egyaránt birkává és könnyen kezelhetővé tette a vezetőket és a polgárokat is. Egyetlen célja immár a lázadó terrorista csoport felszámolása, és a város teljes irányítása. Ebben a folyamatban kulcsszerepet játszik egy költő, név szerint Költő, akinek gyalázatos munkája, hogy a népet tovább butítsa bugyuta rímeivel s ezzel egyúttal receptet szolgáltatson a tudatmódosító termékek elkészítéséhez is. Egy napon, a múlt és a jövő találkozásánál, ami még éppen nem a jelen, Költő valami nagyon furcsát álmodik...

Ezután Öregköltő lemegy a színpadról. Elindul egy zene és a további szereplők kivonulnak a színpadra. Mozgás színházis jelenet következik, ahol a történelem hegeli dialektikáját, illetve az uralkodó eszméket mutatják be. A zene elhalkul és Költő kivételével mindenki lemegy a színpadról. Költő belebújik a jelmezébe és ezzel egyúttal magára ölti a karaktert. Költő álma véget ért.

Első jelenet

Költő a színpad közepén áll, Méregvárosban vagyunk, Gém rezidenciájában. Költő hamarosan élő egyenes adásba kerül és szavalni kezdi népszerűt versét hatalmas ellenszennvel a szívében.

KÖLTŐ:

Drága étkezőinkben fél áron kapod a finomat, örvendjél!
Dolgozhatsz robotmunkát naphosszat, örvendjél!
Vajas kenyérre kapsz egy szalámit is, örvendjél!
Lehetsz szakközepes, akár gimis, örvendjél!
Huszadjára nézheted a kedvenc sorozatod, örvendjél!
Tanulhatsz és még tovább fokozhatod, örvendjél!
Megjelent a legújabb bestseller, örvendjél!
Még egy film, amiben szerepel a Ben Stiller, örvendjél!

Valóságshow, legvagányabb széria megy, örvendjél!
Eláraszt a különféle médiahegy, örvendjél!
Kuponhoz kapsz kupont, hogy örvendjél!
Diétát adunk, hogy lefogyj, örvendjél!
Befizethetsz egy gyógykúrára adózás mellett, örvendjél!
Sebészeink megnagyobbítják a melled, örvendjél!
Pirulánkkal növelheted a péniszt, örvendjél!
Segíthetsz az embereken, adunk érte pénzt is, örvendjél!
Holnap lefejezünk egy kétfajú embert, örvendjél!
Lesz sok ingyen kolbász, meg néember, örvendjél!
Énekelni fog a néma gyerek, örvendjél!
Az egész világ szuper kerek, örvendjél!

*A vers véget ér és Gém jelenik meg a színen Ólanyplattal az oldalán dicsérő szavakkal a szájában.
Elégedettség sugárzik belőle, Költőn burkolt nemtetszés látszik, alig várja, hogy leléphessen, de
túri Gém hízelgését.*

GÉM:

Hát itt van az én kedvenc költőcském! Engedd meg, hogy gratuláljak, nagyon tetszett ez a versed gyermekem, büszke vagyok rád. Nagyon-nagyon ügyi vagy, s ezt jutalmazom is.

KÖLTŐ:

Köszönöm úrnóm. Igazán megtisztel.

GÉM:

Jaj, hányszor mondjam el neked, hogy hagyd ezt az úri beszédstílust, nyugodtan szólíthatsz a nevemen, cukipofa. Hiszen hány éve is ismerjük egymást? Három-négy? És még mindig nem sikerült elengedned magad, nem tetszik ez nekem. Oldódj fel, aranybogaram, nem kell a feszkó.

KÖLTŐ:

Igenis úrnóm... vagyis... ja, vettem. Lazulok.

GÉM:

Jaj, hát nem édes, hogy próbálkozik! Na, gyere ide anyucihoz! Hát nem cucci, Ólanyplat?

ÓLANYPLAT:

Abszolút cucci. Száz százalékgig cucci. A cucci tökéletes reprezentációja...

GÉM:

Oké, elég lesz Ólanyplat, értettük. Most már elmehetsz drágám, látom nagyon kimerültél, pihizz egy picit. Hamarosan megkapod a jól megérdemelt zsebpénzedet is.

KÖLTŐ:

Köszönöm, akkor én most megyek.

GÉM:

Rendben nyuszifül, menj csak. [...] Ó, még annyit engedj meg kérlek, hogy vázoljam a következő munkádat. Öhm, nos szeretnék belevinni picike boldogság ízt, ami enyhe sóvárgást kelt egy még

boldogabb íz után és ez exponenciálisan növekedjen és folyamatosan ismétlődjön, hogy a végén valami hatalmas vágyat érezzen az ember az elérhetetlen iránt, de a remény örökkön csillogjon a szem előtt. Menni fog?

KÖLTŐ:

Persze.

GÉM:

Helyes, akkor viszlát, kis tehetségem!

KÖLTŐ:

Viszlát!

Költő elvonul fáradtan, megsemmisülve. Gém Ólanyplathoz fordul és beszélgetni kezdenek, illetve Gém beavatja őt gonosz terveibe.

GÉM:

Egyszerűen zseniális ez a gyerek, Ólanyplat. Egy igazi tehetség.

ÓLANYPLAT:

Egyetértek, úrnőm, abszolút tehetség.

GÉM:

Nélküle nem tudom, hogyan lehetnének képesek annak az őrült lombikbébinek átadni a mi kis termékünkhöz való információt. [...] Gondold el Ólanyplat, ha ez a fiú nem lenne, mi nem tudnánk Mindenttudós tébolyult elméjének átadni a receptet, ami alapján megalkotja bájitalainkat, amivel a kedves népet szolgáljuk, hogy nekik ezen termékek fogyasztása során sikerüljön meghozni a helyes döntéseket az életben.

ÓLANYPLAT:

Abszolút elgondoltam úrnőm.

GÉM:

Ne haragudj, nagyon belementem a filozofálgatásba. Megesik. A lényeg viszont, hogy muszáj magunk mellett tartani ezt a fiút, mert egy igazi kincs. Nélküle nincs biznisz, úgyhogy most azonnal küldjük el neki az egymilliárd petákat. Kérlek, intézkedj!

ÓLANYPLAT:

De úrnőm, ha számításaim helyén valóak, akkor azt kell, hogy kijelentsem, ez egy irreálisan magas összeg...

GÉM:

Azt mondtam intézkedj, Ólanyplat! Ez a fiú minden pénzt megér.

ÓLANYPLAT:

Óhaja parancs, úrnőm.

GÉM:

Ezt már szeretem. Minden olajozottan és gördülékenyen halad. Meglásd, egyszer majd felszámoljuk az összes rendetlenkedőt és terroristát és akkor egész Méregváros az irányításom alatt fog működni. Tökéletesen, flottul. Jut is eszembe, megnéznéd nekem, hogy a népesség hány százalékát tartjuk befolyásunk alatt, légy oly' szíves!

ÓLANYPLAT:

Költő első abszolút zseniális verséből dekódolt receptje nyomán készült termékeink piacra kerülése után huszonnégyszázalékkal növekedett a befolyásunk. Ezt három hónapja írta. A második abszolút zseniális verse, mely alig fél napja került Mindenttudós laboratóriumába, negyed százalékkal növelte a befolyásunkat. Ez abszolút gyors növekedés. Az egész város népességére nézve, a befolyásunk 87,3 százalék. Egyedül a Blokkban vannak az abszolút csodálatos termékünkötől mentes elmék.

GÉM:

Na látod, pontosan erről beszélek. Kell nekünk ez a fiú. Kell nekem. Vele együtt legyőzzük a Blokkot és megtérítjük a hedonista söpredéket. [nevet] És a legújabb kis találmányomat még nem is mutattam. Kapcsolj élő adásba Ólanyplat, ezt prezentálnom kell a népnek.

Ólanyplat élő adásba kapcsolja Gémet, aki lead egy reklámot a legújabb találmányáról, a sorsvetőkockáról, amivel tovább szándékozik butítani a népet. A közönségnek beszél meggyőzően.

GÉM:

Hölgyeim és uraim, újfent Gém vagyok, az Önök kedvence. Engedjék meg, hogy bemutassam Önöknek a legújabb termékünket. De előbb néhány kérdés. Ön érezte már úgy, mikor álmosan kikecmerog az ágyból, hogy nem tudja eldönteni, mit is reggelizzen? Szendvicset vagy gabonapelyhet? Esetleg rántottát? Előfordult-e már Önnel, hogy képtelen volt eldönteni, hogy a piros, avagy a kék színű blúzáat vegye föl aznapra? Netán-tán a lilát? Akkor jó hírrel kell, hogy szolgáljunk, hiszen Önnek találtuk fel a sorsvető kockát. Bizonytalan helyzetekben kérdezze meg a kockát és a kocka válaszol. Ha páros számot dob, a válasz igen, ha pedig páratlant, akkor nem a válasz. Most 9999 peták helyett csak 999 petákért megveheti a boltokban. Ön bizonytalan abban, hogy megvegye e termékünket? Dobok a kockával... És páratlan! Önnek a boltokban a helye!

ÓLANYPLAT:

Gratulálok úrnőm, ez mindent elsöprő volt. Abszolút fenomenális.

GÉM:

Az ám! Ezzel eltiporjuk a Blokkot mindörökre.

ÓLANYPLAT:

A Blokk abszolút esélytelen.

Második jelenet

Szabolcs a Blokkban egy kocsmában iszogat, a pultoslány odavan érte. A rendszerről beszélgetnek. Szabolcs überlaza, fekszik a kanapén és vagánykodik.

SZABOLCS:

Almát!

PULTOSLÁNY:

Annyira szexi, ahogy a mély magánhangzók parancsolóan elhagyják az ajkaidat. Nem tudok ellenállni neki. Tökre olyan hatással van rám, mint Méregváros férgéire Gém agymosó dumája. Azt hiszem, kezdem megérteni, hogy min mennek keresztül. Ah! Tessék!

SZABOLCS:

Körtét!

PULTOSLÁNY:

Óh, olyan lovagos, ahogyan a magas magánhangzók kisiklanak belőled és belekúsznak a füleimbe. Ez a lágy, simogató dallam engedelmességre készítet. De nincs ezzel baj, mert élvezem. Igyál, hősöm!

SZABOLCS:

Szilvát!

PULTOSLÁNY:

Áááuuu, úgy keveregnek szádban a magánhangzók, mintha a legmennyeibb ízekből készítenék egy koktélt. De igazából az a nyomába se ér, mert a te képességeidet nem lehet überelni.

SZABOLCS:

Tudom.

PULTOSLÁNY:

Hm, tudod mi lenne most király? Ha mesélnél valamelyik kalandodról, valamelyik vadászatodról. Vagy amikor csatáztál a véres polgárháborúban, hogy milyen hősiezen küzdted Gém robothadserege ellen. És a gránátról, ami leszakította a kezéd, de te nem torpantál meg, hanem harcoltál tovább félkézzel, és lábbal pofoztad a konzervbereket. Az annyira menő...

SZABOLCS:

Elég má'! Mos' nem van hozzá kedv.

PULTOSLÁNY:

Jól van, bocsí. Csak próbállak felvidítani. Kérsz még valamit esetleg?

SZABOLCS:

Nej!

A pultoslány Szabolcs mellé telepszik és cirógatja, simogatja egy picit és komolyabb hangvételtre vált. Aggódik.

PULTOSLÁNY:

Szerinted valamikor majd le tudjuk győzni Gémet? Elég veszélyesnek tűnik. Sokan követik. Birkák. Mi van akkor, ha a hatalma tényleg oly nagyra növekedik, hogy feleméssze a Blokkot? Akkor egy csöppnyi szabadság sem marad ebben a városban, és mind az ő mérget fogjuk szopálni. Te nem félsz ettől?

SZABOLCS:

Csitulj! [...] Csak a költőjét kell kinyírni, azt meg van löve a rendszer. Nélküle nem tud dűlőre jutni Mindentudóssal, s akkor nem tud gyártani sem mérget.

PULTOSLÁNY:

Jaj de jó! Akkor levadászod és megölsz? Ugye igen? Az nagyon-nagyon jó lenne. Öld meg!

SZABOLCS:

Relaksz bitte! Majd.

PULTOSLÁNY:

Majd? De miért nem most? Miért? Miért?

SZABOLCS:

Mer'... [hazudik] látok benne valamit.

PULTOSLÁNY:

Miben? Kiben? Költőben? Abban a nevetséges bohócban? Gém udvari bolondjában?!

SZABOLCS:

Ja.

PULTOSLÁNY:

De mit? Meséld el légyszí!

SZABOLCS:

Valamit.

Harmadik jelenet

Gém rezidenciájában vagyunk, Költő áll a színpad közepén és verset készül mondani. Remeg, ideges. Egy tőle meg nem szokott lázító verset akar elszavalni, mely súlyos következményekkel járhat.

KÖLTŐ:

Olyan verset írok, ami áttöri a valót,
becsempésem hozzátok, mint görögök a falót
mert nem veszitek észre, de utasítást követtek,
utasítok én is, adjátok meg magatok a szövegnek,
figyeljete jól és legyetek résen,
hogy elmétekbe bekússzon a didaktikus páros rímelésem:
Ébredj! Ezt kínálom a reklám helyett,
törölj régi adatokat és adj ezeknek helyet.

Kelj föl és járj, mert elnyom a virtuális világ,
amire te se tudsz, csak egy rímet: elhullik a virág.
Eliramlik a kilobyte szekundumok alatt
Jó reggelt!-hez jó netezés: mosatod az agyad,
kikeltél az ágyadból, de nem ébredtél fel,
kászálódj ki a barlangból, a Nap éppen most kel,
jó szlogen lenne ez, de nem erre van szükség,
hanem, hogy az ilyen buta jelmondatokat szimplán agyonüssék,
mert elnyomtak a klisék, minden reklám tétel
hamis bizonyítással, de nemes egyszerűséggel,
nem téglából meg panelből építkezünk már,
kacsalábon forog a hirdetésből készült fellegvár,
egyszer fizetsz öcsém, de két szatyorral távozol,
és minden krediteddel a szegényebbnek kárt hozol,
nem is tudsz róla, de olyan embert támogatsz,
kinek támogatás nem is kell, csak válogatsz
a boltban, de ugyanazt azt a szart veszed, mert
meló után filózzatsz, hogy mit igyál: sört vagy sert?
De egy terméket veszel, a döntésed illúzió csupán,
a választásod abból áll, hogy melyik logó a sukár,
Vegyél az egyre fehérebbé tévő csodamosóporból,
ha unod már a hardcore szexet, ott a cicapornó,
csillámpónin lovagoló bőfiző kisbaba
mondja meg a frankót, amitől elájul a kismama,
a cukiságot épp úgy veszed, mint a szeretetet,
extra petákért cserébe kapsz felturbózott pizzaszeleteket,
hiszen nem elég a sonka, marha, kell rá még a csirke is,
valentinkor duplán kapod, ajándékos, meglepis,
megéri hát párba lenni, egymás száját teletömni
baromfival, baromsággal, kólával meg betetőzni,
melyben ajándék volt plusz fél liter, de meginni már nem bírod,
nem szomjazik a mosogató, azt is a saját számládra írod.
Ébredj, te álomszuszék, aki belekényelmesedtél ebbe,
az akciós kuponok arra szolgálnak, hogy mélyebbre nyúlj a zsebedbe.
A termelők elnyomók, mi fogyasztók, elnyomottak,
ők élősködnek rajtunk, mi pedig üresek és holtak...

Költő egy darabig áll idegesen, keményen szemezik a közönséggel, majd lelép. Pár másodperc után megérkezik Gém és Ólanyplat. Gém nagyon feldúlt, üvöltözik, Ólanyplat próbálja nyugtatni.

GÉM:

Ólanyplat!!! Azonnal számolj be nekem arról, hogy mi ez a termék? Hát ezt rendeltem én? Ezt? Emberek kezdtek el őrjöngeni az utcán és falakra firkálni mindenféle feliratokat. És jelzőkkel illetnek engem. Engem! Azonnal követelem, hogy mondd el, mi történt.

ÓLANYPLAT:

Minden valószínűség szerint hibás receptet kapott Mindenttudós, úrnóm.

GÉM:

Hogy történhetett ez? Hogyan? Magyarázd el kérlek, mert nem értem egész egyszerűen, hogy mégis hogyan jöhetett létre ez az óriási hiba!

ÓLANYPLAT:

Minden bizonnyal Költő hibázott, úrnóm.

GÉM:

Az az aranyos tehetséges fiú? Hát őt vádolod, Ólanyplat? Szívd vissza, de azonnal!

ÓLANYPLAT:

Kérem úrnóm, gondolja végig racionálisan. Elméletem szerint szándékosan zűrzavart keltett legutóbbi recept-versével, és miután mi már kifizettük az eddigi munkáját, ő fogta az egy milliárd petákot és lelépett a Blokkba.

GÉM:

Ez nem lehet igaz. Ezt nem hiszem el. Hát ezt érdelem? Én gyermekemként szerettem azt a kölyköt és mindent megadtam neki, mindent. Hálátlan kis korcs. De ezért fejét veszem annak a mihasznának. Ezt megkeserüli, arra mérget vehet!

ÓLANYPLAT:

Úrnóm, kérem nyugodjon meg...

GÉM:

Nem nyugszom! Minden bűn közül a legundorítóbb a hálátlanság. Különösen akkor, ha ez a szülő ellen irányul.¹ De majd én megtanítom neki. Viszont előbb helyre kell tennünk, amit tönkretett. Menj és állítsd le a termelést! Egy üveggel sem kerülhet ki több a piacra. Én meglátogatom régi öreg barátomat, Mindenttudóst.

ÓLANYPLAT:

Úrnóm, Költő nélkül semmit sem fog tudni elmagyarázni neki. Abszolút lehetetlen küldetésnek ítélem.

GÉM:

Csöndet Ólanyplat! Tudom, mit csinálok. Beszélnem kell azzal a féleszű laborszakáccsal, nem kockáztathatok semmit. Meg kell próbálnom szót érteni vele. Most menj!

1 David Hume: Értekezés az emberi természetről

Negyedik jelenet

Mindenttudós laboratóriumában vagyunk, éppen kutyvaszt valamit hatalmas szenvedéllyel.

MIDENTTUDÓS:

Varangyos talaj,
cirmos cica haj,
párolt lepke fing,
káros angyal wing,
denevér pikkely,
telivér dikkefej,
baziliskusz vér,
gyér gyömbér gyökér...

Időközben megérkezik Gém és próbál szót váltani Mindenttudóssal több, kevesebb sikerrel.

GÉM:

Üdv néked, hogy s mint megy sorod?

MIDENTTUDÓS:

Egy csipetnyi gög és senki sem bög, hozzá egy kis értelem, ez alapanyag, lételem...

GÉM:

Ez nagyon jó, bolondos barátném. Viszont kérnem kell tőled valamit...

MIDENTTUDÓS:

Etvasz megy az üstbe, akkor kutyvasz lesz a füstbe.

GÉM:

Figyelj már rám, te hebehurgya kanálforgató! Komoly dolgot szeretnék kérni tőled, érted?

MIDENTTUDÓS:

Mindenttudós bármit megtesz érted.

GÉM:

Hagyd már ezeket az ostoba rímeket, kérlek.

MIDENTTUDÓS:

Merre dől a mérleg?

GÉM:

Ahj, reménytelen. Nézd, szeretném, ha nem gyártanál többet ezekből. Az lenne a legjobb, ha visszatérnél a régi recepthez, csak egy icipicikét több fűszerrel. Hatványozva, érted? A népnek az jobban ízlett.

MIDENTTUDÓS:

Nem e jó a főztöm? Nem ízlik? Ihatatlan? Hol egy paplan? Hadd takarózzom be!

GÉM:

Nem ihatatlan, csak nem jó. Igazából rossz. Fos.

MINDENTTUDÓS:

Fos? Akkor azonnal, máris raknom kell bele egy kis finomságot. Egy kis édes selymes rózsaszínű pocokbélés...

GÉM:

Drága tudósom, az önmagában nem elég...

MINDENTTUDÓS:

Az Önmagában-való és az Önmagáért-való közti kapcsolat leírása nehézkes, hiszen ezen kísérlet folyamán egy megszüntethetetlen dualizmusba zuhanhatunk bele. Ez a dualizmus más módon is fenyegetett: ha az Önmagáért-valóról azt mondhatjuk, hogy van, akkor két egymástól radikálisan különböző létmóddal találjuk szemben magunkat: az Önmagáért-valóéval, amelynek annak kell lennie, ami, vagyis amely az, ami nem, és nem az, ami, és az Önmagában-valóéval, ami az, ami. Tehát azt állíthatjuk, hogy az Önmagában-való és Önmagáért-való közt egy olyan szintetikus kapcsolat jön létre, amely nem más, mint maga az Önmagában-való.²

GÉM:

Szentséges szar. Talán hiba volt így tönkretennem az elmédet, barátném.

MINDENTTUDÓS:

Hogyan is győződhetnék meg arról, hogy létezem? Lehetséges, hogy csak egy gonosz démon mágiája hiteti el velem mindazt, ami van. Lehetséges volna az is, hogy mindez, ami körülvesz, csak káprázat, és valójában csak egy sötét barlangban megkötözve álmodom az árnyakat...

GÉM:

Jó, egyszerűsítsünk! Csak csináld azt, amit régen. Menni fog? Emlékszel még rá?

MINDENTTUDÓS:

Cirnos cica haj, féldisznó karaj!

GÉM:

Áhh, hagyjuk. Bolond!

Gém feladja és visszamegy Ólanyplathoz. Elmegy. Mindenttudós marad a színen, ugrándozik körbe-körbe és hülyeséget kiabál.

MINDENTTUDÓS:

Bolond, bolond, nyakában a kolomp! Bolond, bolond, nyakában a kolomp!

2 Jean Paul Sartre: A lét és semmi

Ötödik jelenet

*Ólanyplat van a színen, adatokat és statisztikát elemez, bőszen lapozgat és járkál fel-alá.
Megérkezik az ideges Gém, Ólanyplat informálja őt a részletekről.*

GÉM:

Ezzel az eszementtel nem lehet mit kezdeni. Megőrülök!

ÓLANYPLAT:

Mélyen tisztelt Gém úrnő, én nem akarom azt mondani, hogy én megmondtam, de én abszolút megmondtam.

GÉM:

Ne okoskodj Ólanyplat, mostanában túl sokat szájalsz vissza nekem. Nem tetszik. [Gém beadja Ólanyplatnak a szokásos tudatmódosítót] És mi ez a „mélyen tisztelt Gém úrnő” stílus? Nem kell a talpnyalás, csak simán úrnőm. Semmi extra, értve vagyok?

ÓLANYPLAT:

Igenis úrnőm.

GÉM:

Helyes. Mik a hírek?

ÓLANYPLAT:

Az adatok szerint a népesség majd' 5 százaléka jutott hozzá a szerhez és a Blokkba menekült. A város egyes pontjain zavargások törtek ki, több helyen gyűjtogatók rongálják a várost. Kiküldtem pár robotot, hogy megfékezzék a forrongásokat. A kár csekély jelentőségű, még idejében sikerült megfékeznünk a problémát.

GÉM:

Csekély?! Szerinted ez csekély? Ólanyplat, a probléma igenis nagy. Hatalmas! És egészen addig áll fenn, amíg ez a mindenlébenkanál költő szabadon járkál a városomban. Meg kell semmisíteni! Azonnal!

ÓLANYPLAT:

Hogyan kívánja ezt kivitelezni, úrnőm?

GÉM:

Micsoda kérdés ez? Küldd ki az összes robotot, hogy hozzák elém a költőt élve vagy holtan!

ÓLANYPLAT:

Úrnőm, a robotokra szükség van a városban, hogy helyre hozzák az átmeneti káoszt. Nélkülük tovább fokozódhat a baj. A lázongások elterjedhetnek...

GÉM:

Nem érdekel! Akkor küldd ki a legjobb vadászrobotokat, hogy keressék meg azt az árulót.

ÓLANYPLAT:

Azokból mindössze alig egy tucat van, úrnőm. És a programozásuk még nincs teljesen befejezve...

GÉM:

De elég erősek! Küldd hát őket!

ÓLANYPLAT:

Úrnőm, Költő minden valószínűség szerint a Blokkba menekült. Robotjaink nem ismerik azt a terepet és ha behatolnak arra a területre, valószínűleg darabokra szedik szét őket az ellenállók. Ha van egy kis szerencséd, akkor csak átprogramozzák őket takarítórobotnak.

GÉM:

Akkor nincs mit tenni, kénytelenek vagyunk a legjobb fejvadász segítségét kérni. Kénytelenek vagyunk a fiamhoz fordulni. Kerüljön bármibe.

ÓLANYPLAT:

De úrnőm, nincs az a pénz, amiért ő segítene nekünk. Emlékezz, ellened harcolt a polgárháborúban, megtagadott téged és megszökött. Különben is, a tartalékaink merülőben vannak...

GÉM:

Elég legyen! Először is, kértelek, hogy ne feleselj. [újabb adag tudatmódosítót ad be neki] Másodszor, a pénz nem számít, ez mindennél előbbre való. Harmadszor, van az a pénz, amiért segíteni fog nekünk, még ha vonakodik is eleget tenni a kérésünknek. A Blokkban igen nehéz pénzhez jutni, viszont annál nagyobb szüksége van rá az ott élőknek, ugyanis az élvezetek halmozása gyorsan üríti a zsebüket. Hidd el, meg tudjuk nyerni őt magunknak.

ÓLANYPLAT:

Igenis.

GÉM:

Most eredj, hű szolgálóm és keresd fel a fejvadászt. Kínálj fel neki hét milliárd petákat.

ÓLANYPLAT:

De úrnőm...

GÉM:

Mondom hét milliárd petákat. Ez a végleges döntésem. Ne késlekedj, az idő ellenünk dolgozik. Menj!

ÓLANYPLAT:

Értettem.

GÉM:

És még valami, Ólanyplát. Előtte még légy oly szíves és ugorj be a biokibernetikai gyárba és indítsd el a vadászrobotok fejlesztését.

ÓLANYPLAT:

Ahogy kívánja, úrnőm.

GÉM:

Várj még egy percet! Eszembe jutott még valami. Gyorsan meg kell nyugtatnunk a népet, úgyhogy kell nekünk egy reklám a régi termékünkről meg egy kis műsor. Panem et circenses. Hozd ide a termékmintát, kérlek!

ÓLANYPLAT:

Azonnal.

Ólanyplat hoz egy üveget, odaadja Gémnek és gyorsan összedobnak egy reklámot élő egyenes adásban.

GÉM:

Kedves nép, újra én, a Gém. Legújabb termékünk sajnos romlott, de semmi baj! Vegye meg régi termékünket féláron! Egyet fizet, kettőt kap! Sőt, az új romlott terméket három régi jó termékre becseréljük! Örvendjete hát! Ve-gyed, vi-gyed! Ve-gyed, vi-gyed! Egy-ért hár-mat! Egy-ért hár-mat! Tol-le! Tol-le! Hú!

Miután lemegy a reklám, Gém előad egy show-t a közönségnek. Zenére idióta táncolás következik, hogy szórakoztassa a népet.

GÉM:

Nyugalom emberek, csak semmi pánik, minden a lehető legnagyobb rendben. Ne felejtsetek el örvideni, hiszen minden szuper!

Gém lenyomja a show-t, azzal vége a jelenetnek.

Hatodik jelenet

Költő vánszorog a színpadon Méregváros utcáin, szíve tele van fájdalommal. Leül és elmélkedik. Szemmel láthatólag szenved.

KÖLTŐ:

Szabadság. Mit jelenthet? Függetlenséget? Talán. Láncok mindenütt. Függek az érzelmeimtől, függek a jövőmtől, függek a múltamtól, függek az ételtől, amit elém raknak, félttem az életemet, félttem a sorsomat. Hogyan lehetnék így szabad? Vágyak és igények...

Fájdalmas képpel elfekszik és elalszik. Álmodni kezd furcsa dolgokat, látja Gémet, Ólanyplatot, Szabolcsot és egy kurva is színre lép. Zenés jelenet, tele szimbolikával és mozgással. Hirtelen felébred.

KÖLTŐ:

És mindenek előtt, függek a szextől. Tehát van még egy fontos dolog, amit minél előbb meg kell tennem: baszni!

Hetedik jelenet

Szabolcs a Blokkban lazulgat a korcsmában, iszogat és a pultoslánnyal cseverészik.

SZABOLCS:

Szóval ott álltam apám előtt, aki biokibernetikus szabó, és nekem meg tőből hiányzott a bal karom. Csak egy csont állt ki belőle és ömlött a vér. Ő meg fogta azt a getva nagy tűt és mindenféle alkatrészeket varrt hozzájam. Ja.

PULTOSLÁNY:

Fú, az nagyon durca. Iszonyat kemény. És nem fájt?

SZABOLCS:

Nem. Barackot!

PULTOSLÁNY:

A legvagányabb fickónak egy barack rendel. Egészségedre!

SZABOLCS:

Nazdejó!

PULTOSLÁNY:

Szabolcs, figyu. Van egy kis gond.

SZABOLCS:

Nah, neh.

PULTOSLÁNY:

Az van, hogy én nagyon szívesen ellátlak piával, meg szállással, de ez nem mehet a végtelenségig. Muszáj pénzt szerezned mackóm, mert nem keresek annyit, hogy kettőnkre elég legyen. És ez kicsit elbizonytalanít.

SZABOLCS:

Sohase nem kételkedjél bennem kislány. A kétség megőrjíti. Biztos lehetel azban, hogy egyszer betoppan a nagy vad és én levadászom. És akkor gond nem lesz a lével. Jó lesz?

PULTOSLÁNY:

Jó. Megbízom benned. Jön a nagy vad. Abban is tőkre igazad volt, hogy Költőben van valami. És tényleg tők jó, hogy Gém ellen van. Ez akár még jó is lehet nekünk, hiszen egyre többen jönnek át a Blokkba, és az fellendíti az üzletet. És ez tők jó, nem?

SZABOLCS:

De. Meggyet!

PULTOSLÁNY:

Máris töltök, te kis szomjas.

Hirtelen megérkezik Ólanyplat, Szabolcsot keresi és meg is találja. Beszédbe elegyednek.

ÓLANYPLAT:

Abszolút jó napot kívánok! Szabolcsot keresem.

SZABOLCS:

Ki keresi? Oszt minek?

ÓLANYPLAT:

A nevem Ólanyplat, és van egy munkám a számára.

SZABOLCS:

Az egy név! Aztán mi a rák vagy te? Robotnak nézel ki.

ÓLANYPLAT:

Olyasmi. Ember vagyok szintetikus szervekkel. De nem vagyok robot.³

SZABOLCS:

Az ám! Oszt miféle melód van te neked?

ÓLANYPLAT:

Egy költőt kell elfogni, és élve elhozni a munkaadómnak.

SZABOLCS:

Egy költőt, mi? Csak nem Gémnek dolgozol?

ÓLANYPLAT:

A munkaadóm külön kérése, hogy inkognitóban maradjon.

SZABOLCS:

Na elég ebből, ne hazudgálj' itt nekem. Ki vele kinek dolgozol!

ÓLANYPLAT:

Nem mondhatom meg.

SZABOLCS:

Na, idefigyelj konzerv! Idejössz a Blokkba, Gém parancsára és tagadod. Egy jó okot mondj, hogy ne oxidáljalak széjje'!

ÓLANYPLAT:

Hét milliárd peták.

PULTOSLÁNY:

Hú, ez a nagy vad!

ÓLANYPLAT:

Mondott valamit, kisasszony?

SZABOLCS:

Nem törődöl velem, rám sasolj'! Te meg hallgass' el! Gondolod, hogy bevállalok egy munkát, egy olyan ember kedvéért, aki egész gyerekkoromban megvetett engem s ráadásul a karomat is elvesztettem miatta? És ha ez még nem vón elég, ő a felelős apám halálért is, akit hideg vérrel kivégzett, csak mer nekem segített.

ÓLANYPLAT:

Hét milliárd peták.

SZABOLCS:

Meggyőzően érvelsz. Mondd meg Gémnek, hogy két napon belül terítem az árut.

3 Bëlga: Kurva szádat

ÓLANYPLAT:

Ilyen gyorsan? Az abszolút lehetetlen.

SZABOLCS:

Tudom, hol keresgéljem. Bébi, szomjas vagyok.

PULTOSLÁNY:

Máris, mit szeretnél? Körtét, almát, barackot...

SZABOLCS:

Vizet! Sokat.

ÓLANYPLAT:

De mégis honnan tudja, hogy hol keresse?

SZABOLCS:

Csakis egy helyen lehet. Aki frissen belép a Blokkba és megérzi a szabadság ízét, aznak útja a Vörös Majomba vezet.

PULTOSLÁNY:

Kurva jó! Megyek pakolok neked valami étket.

SZABOLCS:

Na jó' van akkor, lokken lóded! [lő egyet pisztolyával a közönség felé]

ÓLANYPLAT:

Miért lőtte szét ezt az abszolút szép festményt, úrfi?

SZABOLCS:

Ne úrfizz. Különben ez meg csak egy fotó volt, egy rég halott emberről. Nem firka.

Ólanyplat még egy darabig nézi a szétlőtt képet, majd elindul ő is. Vége a jelenetnek.

Nyolcadik jelenet

Költő a Blokkban, a Vörös Majomban kurvázik. Egy kurva rázza neki a picsáját, táncol neki, amikor hirtelen belép Szabolcs és lelövi a kurvát. A költő reflexből a tolláért nyúl, hogy fegyverként használja, de Szabolcs könnyű szerrel lefegyverzi. Magával rángatja Költőt.

KÖLTŐ:

Neeem! Eressz el! Ki vagy te? Engedj már el! Engedj el!

Kilencedik jelenet

Gém rezidenciáján vagyunk, Gém és Ólanyplat tervezgetnek, hogyan verhetnék át Szabolcsot.

ÓLANYPLAT:

Úrnóm, Szabolcs úton van Költővel. Hamarosan ideérnek.

GÉM:

Helyes-helyes. Nagyon jó. Viszont elgondolkodtam azon, amit mondtál a pénzzel kapcsolatban. Valóban nem engedhetünk meg magunknak ennyi kiadást. Ki kéne küldenünk egy vadászrobotot, hogy ölje meg Szabolcsot és vegye át tőle Költőt. Te mit gondolsz?

ÓLANYPLAT:

Úrnóm, ugyan megkezdjük a vadászrobotok fejlesztését, de még mindig nem tökéletesek. Szabolcs könnyű szerrel legyőzheti őket. És ha ez megtörténik, valószínűleg nem áll majd módjában elhozni az árut. Ezt nem kockáztathatjuk meg. Plusz Költő szavai erőteljesen hatnak az emberekre. Annak a veszélye is fenn állhat, hogy szövetségest farag belőle. Egy ilyen eset után ez nem lenne nehéz feladat Költőnek. Végére is úrnóm ellen vannak mind a ketten. Egy oldalon állnak.

GÉM:

Jogos a felvetésed Ólanyplat. De Szabolcs nem áll senki oldalán, csakis a sajátján. A pénz jobban érdekli, mint az eszme. Véleményem szerint, ha legyőzi a vadászrobotokat, az irántam érzett dűhe csak jobban arra sarkallja majd, hogy elhozza elém a költőt és bezásolja a zsét. Ha pedig mi győzünk, akkor nem kell kifizetnünk őt és megszabadulunk egy veszélyes személytől, aki a Blokkot erősíti. Nincs mit veszítenünk.

ÓLANYPLAT:

Viszont ha győz, odavész az összes vadászrobot, és az eddigi fejlesztések hiába valók voltak. Ez hatalmas kiesés lenne. Nem beszélve a hét milliárd petákról. Úrnóm, mi lenne, ha inkább hamis petákat adnánk a fejjadásznak?

GÉM:

Értékelem az ötleteid, kedves Ólanyplat. De sajnos az én édes fiam fifikásabb ennél. Ilyen olcsó trükkkel nem tudjuk átverni őt.

ÓLANYPLAT:

Ez esetben szabadna javasolnom, hogy csak egy vadászrobotot küldjünk, aminek a programozása majdhogynem 100 százalékos. Annak több esélye van Szabolcs ellen, és ha bukunk, csak egyet bukunk.

GÉM:

Imádlak, Ólanyplat. Legyen így!

ÓLANYPLAT:

Köszönöm úrnóm. Máris indulok a biokibernetikus gyárba és útnak indítom a legfejlettebb vadászunkat.

Tizedik jelenet

Szabolcs és Költő úton vannak Gém rezidenciája felé, megállnak pihenni Méregváros utcáin.

Költő beszélgetni próbál Szabolccsal.

KÖLTŐ:

Amúgy mi a neved? [nincs válasz] Az én nevem Költő... bár gondolom ezt tudod. És azt hiszem én is tudom a tiédet. A felsőbb körökben szálldogált egy pletyka egy bizonyos robotkarú terroristáról, aki itt-ott felbukkant és robbantgatott. És te elég vagányul nyomod ezzel a szerkezettel a kezed helyén. Persze a nép előtt ez titokban maradt, ami sajnálatos módon nekem is köszönhető. [...] Azt is sikerült elkapnom a beszélgetésekből, hogy ez az illető egykoron szoros kapcsolatban állt Gémmel, ugye Szabolcs? [...] Mondd, mitől változtál ekkorát? Egykoron a rendszert döntögetted, most meg Gém kezére játszol egy árulót? Talán sikerült a te elmédbe is beférkőznie...

SZABOLCS:

Sasolj ide pofagép! [durván megragadja Költőt] Neked fogalmad se nincsen arról, milyen a gránátok kereszttüzeiben, golyózápor közepette harcolni egy eszméért. Amit te csinálsz az ugatás, és lószart nem ér. Fogalmad se nincsen arról se, hogy milyen érzés viharos napokon arra eszmélni, hogy a karodban bezsongott elektrolidok a gerincedet csiklandozzák. Koránt sem kellemes és végképp nem vagány. [elengedi]

KÖLTŐ:

Igazad van. Fogalmam sincs ezekről. Azt viszont tudom, hogy ez a rendszer így nem maradhat fent. Az emberek nem élnek az életet, minden a szájukba van rágva és nincsenek döntéseik. Nincs szabad akaratuk. Működnek egy program szerint, amit jórészt én írtam. És ez nem helyes. Régebben eljártam a biokibernetikai gyárakba és figyeltem ahogy az elzombult embereket teletömik mechanikai implantátumokkal. Gém segédje is ily módon van összerakva. És nem csak ő jut majd ilyen sorsra.

SZABOLCS:

Pihenj inkább!

KÖLTŐ:

Pihenjek? Te tudnál pihenni, amikor tudod, hogy visznek kivégezni?! Mert velem ez fog történni! Árulónak vagyok titulálva. És az árulókra halálbüntetés vár. És ne gondold, hogy te megúszhatod. Előbb vagy utóbb, de te is erre a sorsra fogsz jutni. Hiába segítesz Gémmel, te is Blokk béli vagy. A rendszer ellensége. Ne gondold, hogy Gém elnézi ezt neked, csak mert közreműködsz. Ne várj tőle kegyelmet.

SZABOLCS:

Hát akkor!

KÖLTŐ:

Ne tégy úgy, mint akit nem érdekel ez az egész! Tudom jól, hogy te sem szíveled Gém rendszerét, ahol mindent és mindenkit elnyomnak. Ahol a szabad akaratú emberekből

engedelmes gépeket csinálnak. Ha most elviszel Gémhez, azzal csak erősíted a hatalmát. Ezt te sem akarhatod!

SZABOLCS:

Tetszik, ahogy könyörögsz az életedért. De nem hat rám.

KÖLTŐ:

Itt nem rólam van szó, hanem az emberekről! Tudod jól. Nem a saját életem érdekel. Én próbálom felnyitni az emberek szemét, hogy szabad világban élhessenek és ne egy személynek feleljenek meg. Nem akarom, hogy az emberekből technikai szörnyszülöttek legyenek. Az életemet kockáztatom, azért, hogy ez sikerüljön. Érted ezt? Az életemet adom az ügyért! Harcolok érte, és ha kell, meghalok!

SZABOLCS:

Ez oszt igen!

KÖLTŐ:

Hogy lehetsz te ekkora barom?! Fogod a pénzt és vígan lengeted a tökeid a Blokkban? Ez a nagy életcélod? Te sem vagy különb Gémnél! A különbség éppen csak annyi, hogy nem az ő drogját adagolod magadba, hanem csakis a saját vágyaid kielégítése érdekel. A vágyaid a te drogod, az tesz téged függővé. Hát légy boldog a pénzeddel és tégy eleget magadnak!

SZABOLCS:

Na, skubizz ide picifiú! Először is, én harcoltam keményen a polgárháborúban. Gém ellen. Tudom, milyen veszteségekkel jár. Én megszenvedtem ezeket. Te ne akard! Papír vagy hozzá. Másodszor. Éppen mikor rád találtam, egy rongyos ribanc rázta neked a picsáját, szóval ne pofázz nekem a vágyakról, te álszentség!

KÖLTŐ:

Igazad van ebben is, hibáztam. A vágyak fontosak, azok tesznek emberré, de most arra kérlek, hogy te is gondolkodj. Az emberek ebben a városban nem a vágyaiknak élnek, hanem annak az igénynek felelnek meg, amit Gém beléjük kódol. Az emberek nem szabadok, hanem Gém rabszolgái. Felfogod ennek a súlyát, Szabolcs?

SZABOLCS:

Hét milliárd peták, annak érezd a súlyát, öcsém!

KÖLTŐ:

Figyelj már rám, te parkour majom! Az embereknek jobb az a tudat, hogy maguk irányítják a sorsukat, te nem így gondolod?

SZABOLCS:

Jobb az a tudat, hogy annyi zsetonom van, hogy bármit megtehetek, amire vágyok, morekám. Fogod?

Ekkor hirtelen megjelenik a vadászrobot, hogy kinyírja Szabolcsot és harcra kerül a sor. Párbaj következik, Szabolcs nehezen bír el a robottal, az fölénybe is kerül, de Költő besegít egy aprócska mozdulattal, így Szabolcs a robot fölé kerekedik és kivégzi azt.

SZABOLCS:

Kösz.

KÖLTŐ:

Mondtam neked, fejtadás. Gém nem kegyelmez neked sem.

SZABOLCS:

Indulunk! Most!

KÖLTŐ:

Micsoda? Ez nem volt elég ízelítő neked?

SZABOLCS:

Most azonnal indulunk és kiverem abból a picсібól a lét, aztán én zúzok el a rákba jó messzire.

KÖLTŐ:

Szabolcs, ne tedd! Engedj el! Harcoljunk együtt, le tudjuk győzni! Hallod?

SZABOLCS:

Jössz!

Tizenegyedik jelenet

Gém rezidenciáján vagyunk. Gém és Ólanyplat kíváncsian várják a fejleményeket. A történekről beszélnek.

ÓLANYPLAT:

Szabolcs már közel van, úrnóm. Sajnos legyőzte a vadászrobotot, de a jó hír, hogy Költőnek nem sikerült befolyásolni az elméjét. Elhozza nekünk.

GÉM:

Remek-remek. Nincs semmi gond. És meglásd Ólanyplat, az a hét milliárd peták is hamar megtérül majd. Nem lesz gond.

ÓLANYPLAT:

Bízom benne, hogy így lesz, úrnóm.

Megérkezik Szabolcs a költővel.

GÉM:

Nohát-nohát, a tékozló fiú visszatért. És hozott is magával valami értékeset.

SZABOLCS:

Hagyjuk a nyájas mellébeszédet, anyám! Kaptam a vendégszeretetedből bőven. Add a keszt és itt sem vagyok.

KÖLTŐ:

Az anyád?

GÉM:

Így van cuncimókus, de ez ne érdekeljen téged. Rosszfiú voltál, hiszen nagyon-nagyon csúnya

dolgokat mondtál. Úgyhogy most száj becsuk.

KÖLTŐ:

Én csúnya dolgokat?! Az igazság csúnya dolog?! Hamis világban él az, aki az igazságot...
mufmufmuf...

Gém bezipzározza Költő száját, így az nem tud többet megszólalni, viszont igen erősen próbálkozik, de csak nyögdécselni tud.

GÉM:

Ólanyplat, hozd a pénzt, kérlek.

ÓLANYPLAT:

Igenis.

SZABOLCS:

Látom, van olyan, ki hűségesen követ téged. Vajon milyen furmányokat vetettél be rajta, hogy ne nyígjon?

GÉM:

Nem mindenki olyan engedetlen, édes fiam, mint te meg a költő cimborád. Vannak rendes, engedelmes, jó gyerekek is.

SZABOLCS:

Naná.

GÉM:

Itt a pénzed. Fogd és menj, amíg jó kedvem van!

SZABOLCS:

Okénak tűnik. Sohaviszonzlátás! Anyám...

KÖLTŐ:

Muhamafmafmu...

SZABOLCS:

Azért ha teheted, légy vele kíméletes.

GÉM:

Viszlát fiam!

Szabolcs lelép a pénzzel, Költő vergődik, Gém alig várja, hogy véget vessen Költőnek.

GÉM:

Ólanyplat, úgy gondolom, ez az áruló nem érdemli meg az utolsó szó jogát. Amúgy sincs kedvem semmiféle ceremóniához vagy szertartáshoz. Ne is húzzuk az időt. Végezd ki azonnal!

ÓLANYPLAT:

Parancsára, úrnőm.

KÖLTŐ:

Megfakhuplubnamne...

GÉM:

Nézd, hogy vergődik, hát nem aranyos?

ÓLANYPLAT:

Abszolút aranyos. Száz százalék aranyosság. Az aranyos tökéletes reprezentációja.

Ólanyplat a kanapé mögé viszi Költőt, ahol lefejezi és, ami marad belőle, feltakarítja. Eközben Gém monologizál.

GÉM:

Senki sincs ebben a városban, aki ellenem fordulhatna. Senki se bír oly erővel, mint én. Hamarosan felszámolom a Blokkot, ahol az undorító urbánkoboldok kéregetnek és a mocskos urbándisznók pöffeszkednek és dagonyáznak. Hamarosan mindenki egy nyelvet fog beszélni, az én nyelvemet. És mindenki az én tökéletes észjárásomnak megfelelően fog szállni a gondolatok egén. Egy gondolat lesz csak, és az az enyém. Az én akaratom fog teljesülni, és akkor minden tiszta lesz. Béke és rend fog uralkodni. A rendetlenkedőket eltávolítom és én leszek az, akit mindenki követ, mert én vagyok az Egy, mind fölött.⁴

Első beékelten jelenet

Mindenki megfagy a színpadon, megáll az idő, semmi sem mozog. A színpad előtt Szabolcs megy a Blokkba, de elgondolkodik. Megtorpan és úgy dönt visszafordul. Segít Költőnek.

SZABOLCS:

Au, a kurva életbe neh! Jövök baszd meg!

Tizenkettedik jelenet

Az idő visszaáll és minden folytatódik tovább, mintha mi se történt volna.

GÉM:

Egyszerűen lenyűgöző vagy, Ólanyplat. Szép munkát végeztél. Leszámoltunk Költővel, és Szabolcs se fog már többet zavarni minket. Minden sínen van.

ÓLANYPLAT:

Úrnóm, köszönöm elismerő szavait, de azt ajánlom, előbb vessen egy pillantást az ajándékomra.

GÉM:

Ajándék? Kinek?

4 J. R. R. Tolkien: A Gyűrűk Ura

ÓLANYPLAT:

Természetesen abszolút úrnőmnek készült, tőlem.

GÉM:

Jaj de jó, mi az? Mutasd meg Ólanyplat, nagyon izgatott lettem.

ÓLANYPLAT:

Foglaljon itt helyet, kérem.

GÉM:

Juj, de izgulok.

ÓLANYPLAT:

És most nyúljon a háta mögé!

GÉM:

És most mit keressek? [...] Áh, meg van! Ez egy fej. Költő feje. Mire véljem?

ÓLANYPLAT:

Egy pillanat, úrnőm.

Ólanyplat odaad egy kulcsot Gémnek.

ÓLANYPLAT:

Húzza fel a halántékánál!

Gém megcsinálja, amit Ólanyplat kér, Költő szemei kinyílnak, élővé válnak arcvonásai és szavalni kezd.

KÖLTŐ:

Minden nagyon király!

Minden nagyon jó!

Minden nagyon sirály!

Minden nagyon szuper!

Minden nagyon fain!

Everything is awesome!⁵

GÉM:

Ááá, ez nagyon-nagyon jó! Iszonyat jó! Még egyszer, még egyszer!

KÖLTŐ:

Minden nagyon király!

Minden nagyon jó!

Minden nagyon sirály!

Minden nagyon szuper!

Minden nagyon fain!

5 Phil Lord-Christopher Miller: Lego Movie

Everything is awesome!⁶

GÉM:

Hú, a vége a legjobb, ahogy bejön a csattanó! Nagyon tetszik! Köszönöm, Ólanyplat, tényleg, ez nagyon rendes tőled.

ÓLANYPLAT:

You are welcome! Ha-ha!

GÉM:

Köszönöm még egyszer. És most hagy háláljam meg azzal, hogy beadom neked a napi adagod, már amúgy is be kellett volna vened, de hát zűrzavaros nap volt a mai. És épp ezért, most valami különlegeset kell kitalálni ilyen különleges alkalomra. No, lássuk csak!

Gém szöszmötöl valamit, miközben hirtelen betoppan Szabolcs. Emiatt nem tudja beadni Ólanyplatnak a tudatmódosítót.

SZABOLCS:

Helló, hé!

GÉM:

Valamit itt hagytál kisfiam?

SZABOLCS:

A becsületedet. Valaki megmentette az életem, és én cserbenhagytam. Jövök neki eggyel.

GÉM:

Amiatt már ne aggódj, meghalt.

SZABOLCS:

Akkor megteszem aztat, amit ő akart megtenni. Megpusztítlak!

GÉM:

Lehet próbálkozni.

Szabolcs nekiront Gémnek, Gém elővesz egy varázslatos rubik kockát, amivel könnyedén irányítja Szabolcsot, bábozik vele.

GÉM:

Azt hiszed van erőd felettem, Szabolcs? Én parancsolok neked. Én vagyok az anyád!

SZABOLCS:

Lófaszt! [...] Anyád szűz, te hétszentség, hogy rohadnál a beledbe te faszciáló kurva ribanc ringyó szajha szuka! Apacuka fundaluka, szakadna rád egy mázsa gec, meg hatszáz deci hugy, te piszkos pina, tee hogy száradna beléd a mocskendaré tíz centi vastagon genyó! Tüdőd legyen gitár, oszt a rák pengesse, tee ládafos, de kacagnék a temetéseden te gyökér, hogy szarnák telibe a sírod a tetves galambok te tetv! Hatvan lejár' szopsz a sarkon! Szomorodjál meg!

6 Uo.

GÉM:

Esélyed sincs, add fel!

SZABOLCS:

Segíts má', te meg!

GÉM:

Ólanyplat csak rám hallgat.

SZABOLCS:

Segíííííííííííí!

GÉM:

Ha-ha-ha!

Második beékelt jelenet

Megfagy az idő, mindenki megdermed, egyedül Ólanyplat él és mozog. Ólanyplat fejében vagyunk. Megérkezik Tükör, a tudatalattija és elbeszélgetnek.

ÓLANYPLAT:

Mi vagy te?

TÜKÖR:

Sokkal fontosabb kérdés, hogy te mi vagy?

ÓLANYPLAT:

Nem mi, hanem ki! Ólanyplat vagyok!

TÜKÖR:

Nézz, mélyen magadba, Ólanyplat! Nézz mélyen a tükörbe! Szembesülj azzal, ami vagy!

ÓLANYPLAT:

Talpnyaló. Nem! Az nem lehetek!

TÜKÖR:

De az vagy. Egy talpnyaló. Egy rabszolga. Egy csicska. Egy inas. Egy cseléd.

ÓLANYPLAT:

Én igenis szabad vagyok! Vannak önálló gondolataim! Kreatív vagyok! Nincs szükségem vezetésre! Én szabad vagyok!

Ólanyplat ismételteti önmagát egyre hangosabban, míg Tükör körbe-körbe járja őt és sulykolja belé, hogy csak egy szolgálja. Ez a folyamat egyre gyorsul, aztán Tükör elszáll, Ólanyplat megvilágosodik.

Tizenharmadik jelenet

Az idő visszaáll, folytatódik a félbeszakadt párbaj Gém rezidenciáján, Ólanyplat megvilágosulva figyeli az eseményeket.

SZABOLCS:

Segíts! Ááá!

GÉM:

Vahaha!

Ólanyplat pislog egyet-kettőt, majd hirtelen elhatározásra leüti Gémet, aki azon nyomban elterül és meghal.

ÓLANYPLAT:

Game over!

SZABOLCS:

Kösz. Fuh!

ÓLANYPLAT:

Szabad vagyok, juhú, zsír-pöpec-frankó! Fuck yeah!

SZABOLCS:

Jó' van értelek, király neked. Hol van Költő?

ÓLANYPLAT:

Sajnos lefejeztem... a francba...

SZABOLCS:

No para, nem vész, csak mutasd meg hol van!

Ólanyplat mutat a kanapé mögé. Szabolcs rohan, hogy visszavarrja Költő fejét.

ÓLANYPLAT:

Mit csinálsz? Segíthetek?

SZABOLCS:

Ehm... lecserélem az invéder lemezt és bekötöm az intrúder kapcsokat, ami...

ÓLANYPLAT:

Ami beindítja a sztalker pumpát.

SZABOLCS:

Japp. Csak kéne még egy duracell implantátum.⁷ [a karjából kivesz egy elemet]

ÓLANYPLAT:

Ez az eljárás rendkívül bonyolult, rajtam kívül csak egy ember tudott róla.

7

Bobafett: Star Wars

SZABOLCS:

Nekem faterom mesélte.

ÓLANYPLAT:

Fiam!

SZABOLCS:

He?

ÓLANYPLAT:

Fiam!

SZABOLCS:

Apám? Nem hiszem el.

ÓLANYPLAT:

Fiam!

Egymáshoz rohannak és megölelik egymást. A megható jelenetet Költő felébredése szakítja félbe. Nekiront Szabolcsnak.

KÖLTŐ:

Te!

SZABOLCS:

Sikerült! Fölkelt!

Költő megüti Szabolcsot. Kétszer.

KÖLTŐ:

Ezt azért, mert cserben hagytál! Ez meg gratisz!

SZABOLCS:

Köszönöm, testvér!

KÖLTŐ:

Én köszi, hogy összeraktál.

SZABOLCS:

Szerencsédre még időben meg tudalak bütykölni.

KÖLTŐ:

Ettől függetlenül még megérdemelnél egy-két pofont.

ÓLANYPLAT:

Nem, az egyetlen aki felelős ezért az egészért az itt hever holtan. Ez tehet mindenről, ez a kurva.

KÖLTŐ:

Jobban belegondolva viszont te voltál az, aki fejemet vette.

SZABOLCS:

De már tudatára ébredt. Megölte Gémet.

KÖLTŐ:

Akkor egálban vagyunk.

SZABOLCS:

Azonban az elég rosszul érint, hogy jogosan mondhatják majd nekem: a kurvanyádat!

ÓLANYPLAT:

Hát igen... [felnevet] az abszolút szar, fiam!

KÖLTŐ:

Fiad? Mi ez valami családi dráma?

SZABOLCS:

Amúgy, nem sokkal egyszerűbb lett volna az örült lobtómistát egzekjútolni, oszt akkor nincs ez a bonyodalom. Most így utólag belegondolva.

ÓLANYPLAT:

Mármint Mindenttudóst? Valószínűleg de.

KÖLTŐ:

Egzekjútolni? Az mit jelent?

SZABOLCS:

Te vagy a költő...

KÖLTŐ:

Jó, a forradalom előtti szójárást nem ismerem.

SZABOLCS:

Kicsinálni, lapátra tenni vagy hidegre...

KÖLTŐ:

Értem-értem, egzekjútolni!

SZABOLCS:

Jah.

Szabolcs a kezét nyújtja. Költő belecsap.

Záró jelenet

A szereplők beállnak egy végeképbe, Öregköltő bejön a színpadra és zenei kísérettel énekelni kezd. Időközben a többiek is becsatlakoznak és lassan a Gém is feláll a háttérben.

MINDENKI:

Kedves Gémnek énekelünk,
elhoztad a tudást nekünk,
dicshimnuszban köszönjük meg,
Hogy elvakítasz bennünket.⁸

8 Joan Baez: Here's to You (átirat)